

og i disse forhandlinger hører dette spørgsmål jo hjemme. Vi forhandler også om amtsskatternes omlægning, et problem, som vi har rejst fra venstres side. Også dette har meget nær berøring med dette spørgsmål, idet det ikke mindst er de stærkt stigende amtsskatter i visse amtskommuner, der har fremkaldt ønskerne om større sygehus-tilskud.

Vi forhandler fremdeles om motorafgifterne og deres anvendelse, og som det fremgår af udvalgets betænkning, har man været inde på det spørgsmål, at de skaderamte fra motorulykker bør have deres sygehusomkostninger dækket gennem motorafgifterne i større eller mindre udstrækning. Desuden mener jeg, at man ikke for alvor har behandlet det problem, jeg rejste i fjor, nemlig at da de bestående *sygehustakster* flere steder er altfor lave i forhold til omkostningerne, giver de ikke den tilstrækkelig opmuntring til forsigtighed, heller ikke hos lægerne, så at undertiden patienter indlægges, som det ikke var nødvendigt at indlægge.

Af disse grunde kan jeg heller ikke i år medvirke til den foreslåede forhøjelse af sygehus-tilskuddet. Jeg beklager, at dette ikke fremgår af betænkningen. Jeg var forhindret i at deltage i det udvalgs-møde, hvor betænkningen blev afgivet, og var for sent opmærksom på, at betænkningen var blevet afgivet. Derfor ser det af udvalgets betænkning ud, som om jeg er med til at indstille lovforslaget til vedtagelse, hvilket altså ikke er tilfældet.“

Lovforslaget vedtoges med 124 stemmer mod 7 (DR og Thorkil Kristensen), idet 1 grønlandsk medlem afholdt sig fra at stemme.

---

48. Lov om ændringer i lov for Færøerne om sygehuse. (Indenrigsminister *Carl Petersen*). [A. sp. 2171. — C. sp. 495].

Fremsat skriftligt i folketinget $17/5$ (F. sp. 4748). 1. beh. $6/6$ (F. sp. 4948). Partiernes ordførere: P. M. Dam, Johan Poulsen, Ninn-Hansen, Steen og Lynnerup Nielsen. 2. beh. $8/6$ (F. sp. 4979). 3. beh. $12/6$ (F. sp. 5053). *Loven stadfæstet 23. juni 1956.* (Lovt. nr. 175).

Loven, der på forhånd var enstemmigt vedtaget af Færøernes lagting, tilsigter at skabe grundlag for en forhøjelse af de gældende *takster for behandling af sygekassepatienter* på de færøske sygehuse. Disse takster var i sygehusloven fastsat til 2 kr. pr. sygedag. Da udgifterne til sygehusenes drift imidlertid er steget fra ca. 6 kr. pr. sygedag i 1939 til godt 30 kr. pr. syge-